

Αριθ. 19.
Έτους Δ.

Τιμή τῆς Συνδρομῆς
Ἑπτασία, Τάλαρα Δίστιλα 6
Ἑξαμηνιαία 3
Τριμηνιαία 1 1/2

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κόλλ
τους, παρὰ τοῖς ἑκπαιδευταῖς τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΡΓΕΙ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 13 ΙΟΥΛΙΟΥ 1829.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐξ Ἀργους, 11 Ἰουλίου.

Ἐπεξεργασθεῖσα τὰ πληρεξούσια ἔγγραφα τῶν ἀντιπρο-
σώπων τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν ἢ ἐπὶ τοῦτο διαρισθεῖσα Ἐ-
πιτροπὴ, ἀνέφερε τὴν 9 τοῦ μηνὸς εἰς τὸν Κυβερνήτην ὅτι
μεταξὺ τῶν Πληρεξουσίων, τῶν ὁποίων τὰ ἐφιδιαστικά ἔγ-
γραφα εἶχον ἀναγνωρισθῇ ὡς ἔχοντα κύρος, ὁ Κύριος Γ. Σι-
ρίνης εἶναι ὁ πρεσβύτερος. Ἐντεῦθεν ὁ Κυβερνήτης προσ-
εκάλεσε τὸν Κ. Σισίνηνα ὑπάρχοντα μετὰ τῶν λοιπῶν Πληρε-
ξουσίων τὴν πέμπτην πρωτὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου
Σπυρίδωνος, διὰ νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὴν λειτουργίαν, τὴν
ὁποίαν ἤθελεν ἱερουργῆσαι ὁ ἀρχιεπίσκοπος, καὶ νὰ ὀρκι-
σθῶσιν ἔπειτα τὸν ἀπὸ τὰς πραγμαγουσίας ἐκτελεστέους
παρὰδεδομένον ὄρκον.

Σήμερον λοιπὸν περὶ τὴν 5 ὥραν τοῦ πρωτοῦ ὁ Κυβερνήτης,
φορῶν τὰ ἐθνικὰ παράσημα, πεζὸς καὶ ἀνευ φρουρᾶς, συν-
επομένων μόνον τινῶν, καὶ συνωδευμένος παρὰ τοῦ ὑπουργι-
κοῦ συμβουλίου καὶ τοῦ Ναυάρχου Κ. Μαρτύρη καὶ ἀκο-
λουθούντων καὶ τῶν κατοίκων, ὑπῆγεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν,
ὅπου παρεστάθη εἰς τὴν τελετὴν παρόντων ὄλων τῶν
Πληρεξουσίων.

Μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ὀρκισθέντες κατὰ τὴν τά-
ξιν οἱ Πληρεξούσιοι, ἀπῆλθον εἰς τὸ θέατρον καὶ ἐκάθισαν
εἰς τὸ προητοιμασμένον συνέδριον, τὸ ὅποιον ἦτον ὁλοσκέ-
παστον ἐκ μυραινῶν καὶ δαφνῶν. Ὁ ἀπὸ τοῦ ναοῦ εἰς τὸ
θέατρον ὁδὸς περιεστοιχίζετο ὑπὸ στρατευμάτων τινῶν
τακτικῶν καὶ ἀτάκτων καὶ ἐνὸς λόχου ἱππικοῦ ὑπὸ τὰς δια-
ταγὰς τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐθνικῆς φρουρᾶς Νικήτα Σταμα-
τελοπούλου, καὶ διήρχετο δι' ἐνὸς θριαμβευτικοῦ ὅξεν προ-
τὴς εἰσόδου τοῦ θεάτρου κειμένου. Δεκαπενταμελὴς ἐπιτροπὴ
Πληρεξουσίων ὑπῆγε καὶ συνώδευσε τὸν Κυβερνήτην ἀπὸ
τοῦ ναοῦ εἰς τὸ συνέδριον. Ἡ ἱ. Ε. ἀνέβη εἰς τὸ θέατρον με-
τὰ τὴν ἀκήκουσαν πομπὴν, ἡγουμένης καὶ παιανίζουσας τῆς
στρατιωτικῆς μουσικῆς.

Εἰσελθὼν εἰς τὸ συνέδριον ὁ Κυβερνήτης, κατήρξατο τῆς
συνελεύσεως προομιμασάμενος οὕτως.

«Κύριοι Πληρεξούσιοι τοῦ ἔθνους.

«Συγχαίρω ἑμαυτὸν εἰς τὸ μέσον σας εὕρισκόμενον,

καὶ εὐτύχημά μου νομίζω τὸ νὰ Σᾶς δώσω λόγον
τῶν διοικητικῶν μου πράξεων.

Πιεζόμενος ἀπὸ πολύμοχθον ἔργον μὴ ἀναλογοῦν
πλέον μετὰ τὰς δυνάμεις μου, ἀνυπομόνως ἐποθοῦσα
νὰ ἐλαφρωθῶ διὰ τῆς συμπράξεώς Σας.

«Ἄν μὲ τὸ ἐσυγχωροῦσεν ἡ κατάστασις τῆς υἱεί-
ας μου, ἤθελα Σᾶς ἀναγνώσει αὐτὸς ἐγὼ τὴν ἐκθεσιν,
διὰ τῆς ὁποίας ἐπεξέρχομαι ἐν πρὸς ἐν ὅσα ἢ ἐν
Τροισίνι Συνέλευσις συμφέροντα μ' ἐμπιστεύθη καὶ
ὅσα μετεχειρίσθην μέτρα, ἀγωνιζόμενος νὰ γενῶ
φύλαξ καὶ διατηρητὴς αὐτῶν ἀκριβῆς.

Ἰδοὺ αὕτη ἡ ἐκθεσις ἤδη θέλει ἀναγνωσθῇ εἰς
ἐπήκοόν Σας. Σεῖς δὲ, Κύριοι, σκεφθέντες σπουδαίως,
θέλετε κρίνει περὶ αὐτῆς.»

Ὁ δὲ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας ἀνέγνωσεν ἔπειτα
τὸν ἐξῆς λόγον. Ὅστις ἠκούσθη μετὰ θαθείας σιωπῆς καὶ
συντόνου προσοχῆς παρὰ τοῦ Πληρεξουσίων καὶ παρὰ
τοῦ πολυακρίθμων ἀκροατῶν τῶν ἐν τῷ θεάτρῳ περικαθημένων.

Μετὰ τὸν λόγον ἀνεδύσαν ἅπαντες οἱ ἐν τῷ συνεδρίῳ
καὶ οἱ ἐν τῷ θεάτρῳ ἱεῖς. «Ζήτω ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλ-
λάδος! Ἡ δὲ ἀνευφημία αὕτη ἐπανελήφθη πάλιν ἐξερ-
χομένου τοῦ Κυβερνήτου, ὅστις ἀπῆλθεν ἐφίππος εἰς τὴν
αἰκίαν τὴν.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Δ' ΕΘΝΙΚΗΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

«Ὡς δοξάσωμεν ὁλεψύχως τὸν ὑψιστον Θεόν ὃς εὐλογῇ-
σωμεν τὸ ἄγιον αὐτοῦ ὄνομα. Συναθροισθέντες τέλος πάντων,
συγκροτεῖτε ἤδη τὴν Τετάρτην Ἐθνικὴν Συνέλευσιν, καθ'
ἣν στιγμὴν ἡ μέλλουσα τύχη τῆς Ἑλλάδος εἶναι τὸ ἀντικεί-
μενον τῆς εὐνοϊκῆς καὶ ἐνεργοῦς κηδεμονίας τῶν Συμμάχων
Ἠγεμόνων.

Αἱ περιστάσεις εἶναι βαρεῖαι, ἀλλ' ἡμεῖς ἐν τῇ βολῇ
τῶν καθηκόντων μας τὴν συναίσθησιν, ἐλπιζόμεν ὅτι ὁ Θεός

ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῶν ἐγκαταλείπειν. Ἡ εὐσπλαγχνία τοῦ διὰ θαυ-
μαίου ἔσωσε τὴν Ἑλλάδα· ἃ, εἰμὲθα ἄρα ἐνδομύχως πε-
πεισμένοι, ὅτι δὲν ἐθαυματούργησε ματαίως.

Ἡ Ἑλλὰς ἀποτινάξασα τὸν ζυγὸν τεσσάρων αἰώνων δου-
λείας, βοηθουμένη ἀπὸ μόνῃ τὴν συρροὴν συμβεβηκότων,
ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἀνθρωπίνης φρονήσεως καὶ προμηθείας
ἀνθρώπων, ἡ Ἑλλὰς, λέγομεν, ἠγωνίσθη μέγα ἐναντίον πολυ-
αριθμῶν καὶ φεδερῶν ἐχθρῶν, καὶ ἐναντίον ἀτυχημάτων ἀδι-
ακόπως ὑπαναφυσμείων. Ἡ ἀνδρία τῆς, ἡ ἐπιμονὴ τῆς καὶ
αἱ ἀποφοραί τῆς ἐνέπνευσαν εἰς τῶν δύο ἡμισφαιρίων τὰ
χρησιμώτατα ἔθνη αἰσθήματα φιλανθρωπίας ὑπὲρ αὐτῆς,
ὥστε εἰς τῆς ἀμνηχανίας καὶ τῆς ἀπορίας τῆς τὴν ἀκμὴν,
καὶ ὅταν ἐλθέριος ἐφθίνετο ὁ κρίσιμος καιρὸς τῆς, ἔλαβεν
αὐτὴ εὐνοίας μεγαλοψύχου πραγματικὰ δειγμάτα, διὰ τῶν
ἐποίων ἡμῶν εἰς τὴν ὑπερασπίσιν τὰ ἱερά συμφέροντα, ὅσα
ἠγωνίζετο νὰ θύσῃ ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ Δικαίου τῶν Ἑθνῶν.

Μ' ὅλον τοῦτο λυπηρὰ πείρα ἀπέδειξεν εἰς τὴν Ἑλλάδα,
ὅτι οἱ εὐγενεῖς ἀγῶνές τῆς, ὅτι αἱ αἱματόφυρτοι θυσιαι τῆς
δὲν ἐπετύγχαναν τὸν σκοπὸν τῶν, μηδ' εὐδοῦντο, μόνον
καὶ μόνον διότι δὲν ἐτιμῶντο μὲ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων
τὴν ἰσχυρὰν ἐπικύρωσιν.

Ἡ πράξις τοῦ Ἀπριλίου μηνὸς τοῦ 1826, ὑπογραφεῖσα
εἰς τὴν Πετρούπολιν, ἡ ἐν Λοιδίνῳ συνθήκη τῆς 6 Ἰουλίου
τοῦ 1827 ἔτους, καὶ ἡ αἰμίμητος ὁγδόη τοῦ Ὀκτωβρίου
μηνὸς ἡμέρα, ἀνήγγειλαν τέλος πάντων εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅτι
ἡ Μεγάλη Βρεταννία, ἡ Ῥωσσία καὶ ἡ Γαλλία, τὸ δίκαιον
ἐναποθέτουσαι τῆς Ἑλληνικῆς ὑποθέσεως, ἐπιχειροῦσι νὰ
θύσῃ ἐντιμὸν τέγμα εἰς τὰς μακρὰς τῆς δυστυχίας διὰ
τῆς κραταιᾶς τῶν μισολαθῆσεως.

Κατὰ τὸν μῆνα Ἰούνιον τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ἔλαβεν τὸ Ψήφι-
σμα τῆς ἐν Τροιζίνι Συνελεύσεως τῆς 2 Ἀπριλίου 1827.
Ἐστοχάσθη ὅτι δὲν ἠμποροῦσα νὰ δικαιώσῃ βασιμώτερον
τὴν ἀνθόρμητον πρὸς ἐμὲ ἐμπιστοσύνην τοῦ Ἑλληνικοῦ
ἔθνους, εἰμὴ προσπαθῶν νὰ προμνηστεύσῃ εἰς αὐτὸ μὲ βε-
βαιότητα τινὰ τὴν ἐλπίδα, ὅτι δὲν θέλει εὐρεῖ τὰς Συμμά-
χους Ἀλλὰς ἀπαναινομένας τὴν γενναίαν αὐτῶν ἀντίληψιν,
ἃ μὰ ὡς ἡ Ἑλλὰς μὲ τῆς ἐσωτερικῆς εὐταξίας τὴν ἐγκατά-
στασιν ἤθελε δώσει εἰς τοὺς Συμμάχους Βασιλεῖς τὴν ἐγ-
γύησιν περὶ τοῦ ὅτι αὐτὴ καὶ ἤθελε καὶ ἠδύνατο ν' ἀποτε-
λέσῃ τὴν ἐθνικὴν καὶ τὴν πολιτικὴν τῆς ἐπανόρθωσιν.

Ὅθεν, διὰ νὰ ζητήσω αὐτὸς ἐγὼ τὴν εὐκαιρίαν καὶ τὰ μέ-
σα, τὰ συντελεστικά πρὸς διατήρησιν καὶ διάθρεψιν αὐτῶν
τῶν ἐλπίδων, διὰ νὰ δυνηθῶ νὰ ἐμπνεύσω τὰς αὐτὰς ἐλπί-
δας καὶ εἰς τὸ ἔθνος, ἐπιχείρησα μακρὰ ταξείδια καὶ περι-
οδείας πρὶν ἢ πατήσω τὸ τῆς Ἑλλάδος, ἔδαφος.

Ἡξεύρετε τὴν στάσιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκετο κατ'
ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἡ πατρίς. Δὲν ἀγνοεῖτε ὡσαύτως τὰς
πράξεις, διὰ τῶν ὁποίων ἐγκατεστάθη ἡ Προσωρινὴ Ἑλλη-
νικὴ Κυβέρνησις μὲ τὴν συναίνεσιν τῆς Βουλῆς, καὶ μὲ τοῦ
λαοῦ τὰς εὐλογίας.

Χρεωστῶ ἤδη νὰ Σᾶς ἀποδώσω λόγον τῶν διοικητικῶν πρά-
ξεων, καὶ εἰς Σᾶς ἀνήκει νὰ κρίνετε περὶ αὐτῶν.

Καταστήσαντες τὸ Πανελλήνιον, ἐπιθυμήσαμεν νὰ ὠφε-
ληθῶμεν ἀπὸ τὰς γνώσεις, ὅσας ἐχρεωστοῦσαν ὡς παρα-

καταβήκην νὰ φυλάττωσιν αἱ Ἀρχαί, εἰς τὰς ὁποίας τὸ
ἔθνος ἐμπιστεύθη πολλάκις τὰ συμφέροντά του.

Ἐπιθυμήσαμεν παρομοίως ν' ἀποδείξωμεν εἰς τὴν Εὐ-
ρώπῃν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἤθελε τὴν εὐταξίαν, καὶ ὅτι ἡ Κυβέρνη-
σις διὰ νὰ τὴν βοηθήσῃ εἰς τὸν πόθον τῆς αὐτῶν, ἔργον τῆς
ἦτον ν' ἀπέχῃ αὐτὴ ἡ ἴδια ἀπὸ ἐξουσίαν ἀνθαίρετον.

Ἡ Κυβέρνησις ἐχρεωστοῦσε πρὸ πάντων νὰ ἐνασχεληθῇ
περὶ τοῦ Στρατεύματος, περὶ τοῦ Ναυτικοῦ καὶ περὶ τῆς
Οἰκονομίας.

Ὁ Προσωρινὸς Κανονισμὸς ὁ καταστήσας τὰς χιλιαρ-
χίας, τὸ διάταγμα τὸ καθορίζον τὴν Ναυτικὴν Ἑπηρεσίαν,
καθὼς καὶ τὰ διατάγματα τὰ συστήσαντα τόσον τὴν Ἐπι-
τροπὴν τῆς Ἐθνικῆς Χρηματιστικῆς Τραπέζης καὶ τῆς
Οἰκονομίας, ὅσον μετὰ ταῦτα καὶ τὸ Γενικὸν Φρεντιστήριον,
ἔγειναν αἱ πρειαγωγικαὶ ἀναπτύξεις τοῦ ἐσωτερικοῦ ὁργα-
νισμοῦ.

Μετὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτῶν τῶν κανονισμῶν, τὸ Ἐθνι-
κὸν Ταμεῖον ἐπορίσθη κεφάλαια, καὶ ἡ Ἐθνικὴ Χρηματι-
στικὴ Τράπεζα ἐδάνεισεν εἰς αὐτὸ πρὸς ὀλίγα Γροσίων Τουρ-
κικῶν 2,034,660: 3.

Τὸ Ἀρχιπέλαγος ἀπηλλάχθη ἀπὸ τὴν πειρατείαν, διὰ
τὴν ὁποίαν ἐπροστρίβετο ἄδικον ὄνειδος εἰς τοῦ Ἑλληνικοῦ
Ναυτικοῦ τὸ ἀξιότιμον ὄνομα. Κατὰ τὴν Τροιζῖνα καὶ Με-
γαρίδα συναχθέντες, ἀνεσυντάχθησαν ὅλοι οἱ γενναῖοι στρα-
τιῶται, οἱ προτοῦ διὰ τὴν ταλαιπωρίαν καὶ τὴν ἀνωμαλίαν
ἐκτραχηλισθέντες ἐξ ἀνάγκης εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀπελπισίας.

Μία μοῖρα ὑπὸ τὸν Ναύαρχον Μιαούλην ἐγλύθη τὴν
ἀσφάλειαν τῆς ναυτιλίας εἰς τὸ Ἀρχιπέλαγος, καὶ ἔφερεν
εἰς τοὺς δυστυχεῖς ἀδελφούς μας Χίους ὅλας τὰς παρηγορίας,
ὅσας ἠδυνάμεθα νὰ προσφέρωμεν εἰς αὐτούς. Δευτέρα ἄλλη
μοῖρα ὑπὸ τὸν Ἀντιναύαρχον Σαχτούρην διωρίσθη εἰς τὸν
ἀπεκλεισμὸν, τὸν ὁποῖον οἱ Ναύαρχοι τῶν Συμμάχων Δυνά-
μεων μᾶς ἠνάγκασαν νὰ συστήσωμεν.

Μόλις αὐτὰ τὰ μέτρα ἐμβαινὺν εἰς πρᾶξιν, μόλις ἡμεῖς
ἤρχίζαμεν νὰ ἐξαπλώνωμεν βαθμὴδὸν τὴν ἐπανορθωτικὴν
ἐνέργειαν εὐρύθμου καὶ τακτικῆς διοικήσεως εἰς ὅλας τὰς
ἐπαρχίας τῆς ἐπικρατείας, καὶ νὰ εἰς τότε μάλιστα ἐπελθούσα,
τὰ πάντα συνετάραξεν ἐπικινδύνως.

Τοῦ Ἰσραχίμ πασᾶ τὸ στρατιπεδὸν μᾶς κατετόξευσε τὴν
πανώλην αὐτὴν διεδόθη εἰς τὰς νήσους Πετσῶν καὶ Τήρας,
εἰς τὸ Ἄργος καὶ εἰς ἄλλας ἐπαρχίας τῆς Πελοποννήσου.

Τὸ ἔθνος ἐπέερασεν καὶ τὸν νέον αὐτὸν πειρασμὸν μὲ τὴν
εὐγενὴ ἀνδρίαν καὶ τὴν θαυμαστὴν ἀφοσίωσιν, μὲ τὰ ὁποία
χαρακτηρίζεται, καὶ κατεπάλαυσε καὶ τὸν νέον αὐτὸν δυσκατα-
γώνιστον δεινόν.

Μολονότι αἱ ὑγειονομικαὶ γραμμαὶ ἐπερῶσαν ἀνυπερ-
βλήτους δυσκολίας, μολοντοῦτο ὁ ἐσωτερικὸς τῶν ἐπαρχιῶν
ὁργανισμὸς ἐκατοίσθη. Αἱ δημογερονταί, οἱ Ἐκτακοὶ Ἐπί-
τροποι καὶ οἱ Προσωρινοὶ Διοικηταὶ ἐσυστήθησαν κατ-
εστάθησαν παρομοίως τὰ Ὑγειονομεία, τὰ Λιμεναρχεία,
αἱ Ἀστυνομίαι, καὶ διεβρύνθησαν τὰ Τελώνια.

Κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν, καὶ καθ' ἡν στιγμὴν οἱ χρημα-
τιστικοὶ πόροι μᾶς ἦσαν ἐξητλημένοι, ἡ Δεῖα πρόνοια μᾶς
ἐξαπίστευσε παρηγορίας.

Οἱ Μεγαλειότατοι, ὁ Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ

ἡ τῶν τῆς Ρωσσίας ἡγεσία ἠδύοκῃσαν νὰ μᾶς χρηρηγήσωσι χρημα-
τικὰς ἐπαρκείας καὶ βοηθήματα. Τὰ τῆς Γαλλίας ἐσυνοδεύ-
θησαν καὶ μὲ Πράκτορα διπλωματικόν, παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ
Κυβερνήσει διαρισμένον.

Ὅθεν ὅσα ἠλπίζαμεν, ὅταν ἐμφανίσαιμεν εἰς τὸ ἀνακτορι-
κὸν βῆμα τῶν Συμμάχων Ἡγεμόνων τὰς παρακλήσεις τῆς
Ἑλλάδος, ἄρχισαν οὕτως ν' ἀποτελῶνται.

Αἱ ἐλπίδες μας ἐπραγματοποιοῦντο ὡσαύτως καὶ διὰ
τὴν μεγαλοψύχου συμπράξεως τοῦ Ναυάρχου Κοδριγκτῶνος.
Ὁ εὐγενὴς οὗτος φίλος τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων κατώρ-
θη εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν τὴν ἐκκένωσιν τῆς Πελοποννήσου
ἀπὸ τὸν Αἰγυπτιακὸν στρατὸν, καθ' ὃν καιρὸν ἡ Γαλλικὴ
ἐστρατεία, ἐνεργοῦσα τὴν ἀπόδασίν της εἰς τὴν Χερσόνησον,
ἔθετε τὸν κολεφῶνα εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀπελευθερώσεώς της.

Ἐκ τῶν φρουρίων τῆς Μεσσηνίας, καὶ τῆς Ἀχαΐας ἀν-
εχώρησαν τῶν οἱ Μουσουλμάνοι, καὶ οἱ κάτοικοι τῶν
μερῶν αὐτῶν, ὅσοι ἠμπόρεσαν νὰ ἐπιζήσουν εἰς τόσον μακρὰς
καὶ βαρυνδύνους συμφορὰς, ἐπανήλθον τέλος πάντων εἰς
τὰ ἐρείπια καὶ τὰς ἐρήμους τῆς φίλης αὐτῶν πατρίδος.
Τοιαῦτα τοὺς παραιτήσεν ὁ ἐχθρὸς ἀντὶ τῶν πόλεων, τῶν
χωρίων καὶ τῶν καλλιεργημένων καὶ καρποφόρων ἀγρῶν, τὰ
ὅποια εἰσβαλὼν, εἶχε κατακυριεύσει.

Χάρις εἰς τὴν παρουσίαν τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων,
χάρις εἰς τοὺς ἄλλους καὶ τοὺς ἀγῶνάς των, χάρις εἰς τὰς
βοηθείας, ὅσας ὁ στρατὸς οὗτος ἀφθύνως ἐπέχυσε παντοῦ,
ὅπου ἐστρατοπεδεύσεν· αἱ ἐπαρχίαι αὗται ἄρχηνοῦν νὰ
ἐπανορθῶνται· τὰ φρούρια τῆς Κορώνης, τῆς Μοθώνης,
τοῦ Νεοκάστρου καὶ τῶν Πατρῶν, προκύπτουσιν ἐκ νέου ὡς
διὰ θαύματος ἀπὸ τοὺς σωροὺς τῶν ἐρειπίων των, καὶ εἶναι
ἤδη εἰς ἀσφαλὴ καὶ ἀμυντικὴν στάσιν.

Κατὰ τὸν Νοέμβριον, ἡ πανώλης φανείσα πάλιν εἰς τὴν
ἐπαρχίαν τῶν Καλαβρύτων, ἐφιδέρισε τὴν Χερσόνησον
δευτέραν καταστροφὴν· ἀλλ' οἱ στρατιῶται Γάλλοι κατὰ
πρώτην πρόσκλησιν τοῦ περικλεοῦς αὐτῶν ἀρχηγοῦ ἐξηλθον
ἀπὸ τὰ στρατιωτικὰ τῶν καταλύματα, καὶ καταστήσαντες
μὲν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ στρατηγοῦ Ἰγονέτου μεταξὺ πολυ-
μόρφων κακουχιῶν καὶ κινδύνων ὑγειονομικὸν μεθόριον, χορη-
γοῦντες δὲ εἰς πλῆθος δυστυχῶν ζωοτροφίας καὶ ἐνδύματα,
ἐξέκυψαν εἰς ὀλίγας ἡμέρας τὸ σπέρμα τῆς τρομερᾶς ἐπι-
δημίας.

Ἡ Γαλλικὴ στρατιὰ ἐσταματήθη εἰς τὴν Χερσόνησον·
οἱ Στερεοελλαδίται προσμένοντες νὰ ἴδωσιν αὐτὴν ὑπερβαί-
νουν τὰ ὅρια τῆς Πελοποννήσου, μᾶς ἀπεύθυναν τὴν περὶ
τούτου ἔφεσίν των· καὶ ἡμεῖς ἠλπίζαμεν νὰ τὴν ἴδωμεν τετε-
λεσμένην, διότι δὲν ἠξέυραμεν τὴν διπλωματικὴν πρᾶξιν, ἡ
ὅποια ἀποφάσιζε περὶ τοῦ πράγματος ἐτέρως.

Ὅστοςον τὸ ἀποσταλμένον αὐτὸ στράτευμα ἐνῶ ἐτοιμά-
ζετο ν' ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν γῆν, τὴν ὁποίαν ἀνεζώωσεν,
ἐλάβομεν ἡμεῖς τῆς μεγαλειότητος τοῦ Δεκάτου Καρόλου
πᾶς δείγματα. Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης μᾶς παρέχει κατὰ
συνέχειαν χρηματικὰ βοηθήματα, καὶ τὸ Γαλλικὸν στρα-
τευμα ἀφίνει φρουρὰς εἰς τὰ φρούρια τῆς Μεσσηνίας, καὶ
μᾶς χρηρεῖ πολύτιμα στοιχεῖα, διὰ νὰ δώσωμεν εἰς τὸν
ὀργανισμὸν τῶν τακτικῶν μας στρατευμάτων τὴν ἀνάπτυξιν
καὶ τὴν σύμωψιν, τὰς ὁποίας στεροῦνται.

Ἀλλ' αἱ ἐνέργειαι τοῦ Μεγαλειότατου Βασιλέως τῆς
Γαλλίας δὲν περιορίζονται ἕως ἔδῳ διατάττει, καὶ οἱ δυστυ-
χεῖς, ὅσοι ἀπεκομίσθησαν αἰχμάλωτοι εἰς γῆν Αἰγύπτου,
ἀπέλαβαν καὶ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν πατρίδα των.

Ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἀπὸ λογίους τοῦ ἐπιστημονικοῦ
Καταστήματος τῆς Γαλλίας καὶ ἀπὸ μηχανικοὺς, διωρίσθη
νὰ μεταλλεύσῃ τὴν κλασικὴν γῆν τῆς Ἑλλάδος καὶ αὐτοὶ
μὲν οἱ ἄνδρες θέλουσιν ἐνασχολεῖσθαι περὶ τὴν ἔρευναν τῶν
ὅσα ἀνάγονται εἰς τὴν Ἀρχαιολογίαν, τὴν Γεωγραφίαν,
τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς τέχνας, ἡ πατρίς μας δὲ θέλει
ἀπολαύσει τοὺς καρποὺς τῶν πολυτίμων αὐτῶν ἰδεῶτων.

Οἱ Ἀντιπρόσωποι τῶν Συμμάχων Ἡγεμόνων ἔφθ·ταν
εἰς Πόρον κατὰ τὸν Σεπτέμβριον, καὶ ἐπροσκήλημεν νὰ
τοὺς χορηγήσωμεν τὰς πληροφροίας, ὅσας αὐτοὶ ἔκριναν ἀναλ-
καῖον νὰ πορισθῶσι περὶ τῶν ζητημάτων, τὰ ὅποια αἱ με-
σολαβοῦσαι Δυνάμεις ἐμελλαν ν' ἀποφασίσωσι κατὰ τὰ
ἄρθρα τῆς ἐν Λονδίῳ Συνθήκης.

Ἡμεῖς ἀπεπληρώσαμεν αὐτῷ τὸ χρέος μας, ἔχοντες
πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν τὰς εἰσηγήσεις καὶ ὁδηγίας, τὰς
ὁποίας ἡ ἐν Ἐπιδαύρῳ Συνέλευσις ἔδωκεν εἰς τὴν Διπλω-
ματικὴν αὐτῆς Ἐπιτροπὴν, καὶ συμμορφούμενοι μὲ αὐτὰς
τὰς ὁδηγίας ὅσον ἐκρέματο ἀπὸ ἡμᾶς.

Ὁ Μεγαλειότατος Αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας, καὶ ἔπειτα
ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ἐτί-
μησαν ὡσαύτως τὴν Ἑλλάδα, ἀποστέλλαντες παρὰ τῇ Ἑ-
λληνικῇ Κυβερνήσει Διπλωματικούς των Πράκτορας.

Περὶ τὸ φθινόπωρον τοῦ τελευταίου ἔτους, ἡ ἐν Λονδίῳ
συνδιάλεξις ἤρχισε κατ' ἐπανάληψιν τὰς ἐργασίας της. (Τὸ
Πρωτόκολλον τῆς 16 τοῦ Νοεμβρίου ὑπεγράφη· αὕτη
πλὴν ἡ πρᾶξις δὲν μᾶς ἐκοινοποιήθη ἐπισήμως· ἀλλὰ δὲν
ἠκολούθησε τὸ αὐτὸ καὶ περὶ τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 22 τοῦ
Μαρτίου τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Θέλουν Σὰς γενεὴ γνωστὰ ὅλαι αἱ διακοινώσεις, ὅσαι
διευθύνθησαν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν περὶ αὐτῶν τῶν
μεγάλων καὶ ἐμβριθῶν συμφερόντων, καὶ εἶμαι εὐελπίς ὅτι
θέλετε ἐγκρίνει ὅσας διακοινώσεις καὶ ἡμεῖς καθυπεβάλομεν
εἰς τὴν δικαιοσύνην τῶν Συμμάχων Βασιλέων.

Θέλετε ἴδει, ὅτι ἐπρὸςπαθήσαμεν νὰ μὴν ἀπομακρυν-
θῶμεν ἀπὸ τὰς ἀρχὰς, αἱ ὁποῖαι ὠδήγησαν τὴν Ἐθνικὴν ἐν
Ἐπιδαύρῳ Συνέλευσιν, χωρὶς μολοντοῦτο νὰ παραβλέψωμεν
καὶ ἐκείνας, ὅσαι εἶναι ἀναγκαῖα συνέπειαι τῆς Δέσεως τῆς
Ἑλλάδος ἀναφορικῶς ὡς πρὸς ἑαυτὴν, καὶ ἀναφορικῶς ὡς
πρὸς τὰς μεσολαβοῦσας Δυνάμεις καὶ τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρ-
ταν. Ἡ Συνθήκη τῆς 6 Ἰουλίου ὀριστικῶς διαλαμβάνει
περὶ αὐτῆς ταύτης τῆς Δέσεως· ὅθεν αἱ ἐνεστῶσαι διαπραγ-
ματεύσεις ἀποδιδέχονται τὸ νὰ τὴν κάμωσι στάσιμον δια-
πάντα.

Περιττὸν νομίζομεν νὰ Σὰς ὁμιλήσωμεν περὶ τῶν αἰτίων,
ὅσα κατέστησαν ἀδύνατον τὴν πλήρη ἐκτέλεσιν τῶν νόμων
τῶν ψηφισθέντων ἀπὸ τὰς Συνελεύσεις τῆς Ἐπιδαύρου, τοῦ
Ἀστρους καὶ τῆς Τροιζήνης. Στοιχαζόμεθα παρομοίως ὅτε
τὰ αὐτὰ αἷτια θέλουν ὑπάρχει, ἐνόσω ἐπίσημοι συνθήκαι
δὲν θέλουν διορίσει τὴν τοπικὴν περιφέρειαν τῆς Ἑλλάδος,
καὶ τὰς σχέσεις τῆς Κυβερνήσεώς της πρὸς τὰς μεσολαβοῦ-
σας Δυνάμεις καὶ πρὸς τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρταν.

Πᾶν ἢ γενῆ τοῦτο, δὲν ἠμποροῦμεν ἡμεῖς, στοχαζόμεθα, εἰμὶ καὶ κανονίσωμεν προσωρινῶς τὴν ἐσωτερικὴν εὐταξίαν, καὶ ἐξασφαλίσωμεν διὰ δικαίων καὶ αὐστηρῶν μέτρων τὰ δικαιώματα, τὰ ὅποια ἀπέκτησαν οἱ πολῖται μὲ τὴν τιμὴν τοῦ αἰματὸς τῶν, καὶ νὰ ἐνασχοληθῶμεν εἰς τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν ἐπιχειρημάτων μας νόμων, διδασκόμενοι εὐσυνειδητῶς ἀπὸ τῆς πείρας τὰ μαθήματα.

Αὗται δὲ αἱ θεωρίαι ὑπεργόρευται ὅλους τοὺς προσωρινούς κανονισμούς, τοὺς συγκροτοῦντας τὸ ὅλον τῶν πράξεων τῆς ἐκτελέσεως Κυβερνήσεως· ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας θέλει τοὺς παραδώσει ὅλους εἰς τὴν χρῆσιν σας, ὅταν τοὺς ζητήτε.

Τὸ Δικαστικὸν μέρος μόλις ἄρχεται νὰ συστήνεται· καὶ ἡμεῖς ἐξομαλύναντες πολυαριθμούς δυσκολίας, κατορθώσαμεν, ὅσον ἠδυνάμεθα, νὰ ἀποπληρώσωμεν τὰς αἰτήσεις, τὰς ὁποίας αἱ ἐπαρχίαι κατ' ἐπανάληψιν μᾶς ἐξέφρασαν πολλάκις. Αὗται ὁμιλογοῦσιν ἤδη πρὸς ἡμᾶς τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν μὲ τρόπων προξενητικὸν τιμῆς εἰς τὸν χαρακτῆρα τῶν Ἑλλήνων. Μεγάλος ἀριθμὸς ὑποθέσεων ἔλαβε τέλος κατ' εὐχαρίστησιν πλήρη τῶν διαφερομένων μερῶν, καὶ χωρὶς νὰ προστρέξωσι τὰ Δικαστήρια εἰς ἀπαγορευτικὰ καὶ κωλυτικὰ μέσα.

Μεταξὺ μολοντοῦτο αὐτῶν τῶν ὑποθέσεων εἶναι τινές, αἱ ὅσαι ἀπαιτοῦσιν εἰδικούς κανονισμούς. Ἡμεῖς ἐξεδώκαμεν ἕνα κανονισμὸν περὶ τῶν παλαιῶν χρεῶν· εἶναι δὲ καὶ ἄλλοι κανονισμοί, τοὺς ὁποίους ἴσως θέλετε θεωρήσει ὡς ἐξίσου ἀναγκαίους.

Ἡ Ἐκκλησία ὑπέφερε πολλὰ διὰ τὰς μακρὰς συμφορὰς τοῦ ἔθνους· τὸ χρέος ἡμῶν ἦτον νὰ προμηθευθῶμεν προπάντων ἀκριδῇ ἰδέαν τῆς ἐνεστώσης καταστάσεως τῆς. Ἐπ' αὐτῇ δὲ τούτῳ ἐσυστήθη ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ, καὶ προσμένοντες τὰς ἀναφορὰς τῆς.

Ἀφόταν ἦλθομεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐνησχολήθημεν περὶ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν Ἑλληναπιδῶν, τοὺς ἀποαίους ἢ τάλαιπῶρά καὶ τοῦ τόπου ὁ ὅλεθρος παγέδιδαν εἰς τὴν ἀργίαν καὶ τὴν ἀπώλειαν. Τὸ Ὀρφανοτροφεῖον τὸ ἐν Αἰγίνῃ περιλαμβάνει ἤδη ἐξ αὐτῶν πεντακόσια, καὶ τὰ Ἀλληλοδιδασκτικὰ Σχολεῖα τὰ εἰς διαφόρους ἐπαρχίας ὁργανισθέντα χρηματοῦσιν εἰς ἐπέκεινα τῶν ἐξ χιλιάδων παιδιὰ τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως τὴν ὠφέλειαν.

Ἐν τυπικῶν καὶ κανονικῶν σχολείων θέλει ὁργανισθῇ εἰς τὴν Αἰγίαν· εἰς τὸ σχολεῖον αὐτὸ θέλουν μορφώεσθαι μαθηταὶ ἱκανοὶ νὰ διδάσκωσι τὴν Ἀλληλοδιδασκτικὴν μέθόδον ἀναγκαίαν εἰς τὸ ἔθνος.

Ἐλπίζομεν ὅτι, διὰ τῆς θείας ἀντιλήψεως καὶ διὰ τῆς συνδρομῆς τῶν γενναίων φίλων τῆς Ἑλλάδος, θέλομεν δυνηθῇ νὰ προμηθεύσωμεν εἰς ἐκάστην ἐπαρχίαν καὶ χωρίον τὴν ὠφέλειαν τῶν στοιχειωδῶν σχολείων. Ὅταν ἡ βᾶσις αὐτῇ τεθῇ ἐπάνω εἰς σταθερὰ θεμέλια, τότε χρέος τῆς Κυβερνήσεως θέλει εἶναι τὸ νὰ συστήσῃ χωρὶς ἀναβολὴν κεντρικὰ σχολεῖα εἰς διαφόρους ἐπαρχίας τῆς ἐπικρατείας, ὅπου οἱ κατὰ τὴν Ἀλληλοδιδασκτικὴν τελειοποιηθέντες μαθηταὶ θέλουν κατασταθῇ ἐπιδεκτικὴ διδασκαλίας ἀνωτερας· εἰς τε τὴν φιλοσοφίαν, καὶ εἰς τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς τέχνας.

Ἐν κεντρικῶν στρατιωτικῶν σχολείων εἶναι ἤδη συστημέ-

νον εἰς Ναύπλιον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἀρχηγῶν αξίου καὶ ζήλου πνεύματος· τὸ σχολεῖον αὐτὸ μᾶς ὑπείσχεται ἀδυστάκτως εὐτυχὴ ἀποτελέσματα.

Αὐτὸ τὸ κατὰστημα ἀποτελεῖ μέρος τοῦ σώματος τῶν τακτικῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων ἢ προσλίγου πρὸς ἡμᾶς διευθυθεῖσα ἀναφορὰ παρὰ τοῦ Κυρίου Συνταγματάρχου Ἐἰδεκ, τοῦ μέχρι τοῦδε διευθύναντος αὐτὸ τὸ κατὰστημα, θέλει Σᾶς κάμει γνωστὰ, ὅσα μέχρι τοῦ νῦν ἐνεργήθησαν, καὶ ὅσα μένου ἀκόμη νὰ ἐνεργηθῶσι, διὰ νὰ δοθῶσιν εἰς τὰ τακτικὰ στρατεύματά μας καὶ εἰς τὸν ὁργανισμὸν ὅλων τῶν ὑπηρεσιῶν, τῶν εἰς τὰ φρούρια ἀναφερομένων, ἢ ἑκτάσις καὶ ἡ σύμπηξις αἱ εἰς αὐτὰς ἀπαλύτως ἀναγκαῖαι.

Ὅταν σπουδαίως θεωρήσετε σιμὰ εἰς τὴν ἀναφίρην αὐτὴν, καὶ ὅσας μᾶς διεύθυσε τὸ Γενικὸν Φροντιστήριον, ἔτι δὲ καὶ τὰς ἐπισυναπτομένας παρατηρήσεις μας, τότε θέλετε δυνηθῇ νὰ κρίνετε περὶ τῆς ἐνεστώσης καταστάσεως τοῦ Ἐθνικοῦ Στρατιωτικοῦ, καὶ περὶ τῶν μέτρων, ὅσα δεόν νὰ ληφθῶσι διὰ νὰ βεβαιωθῇ μία τύχη ἀρμυδία καὶ πρόσφορος εἰς τοὺς πολίτας, οἱ ὅποιοι ὥπλοφόρησαν, καὶ οἱ ὅποιοι θέλουν ὥπλοφορήσει κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν, καὶ διὰ νὰ δοθῇ εἰς τὰ στρατεύματα καὶ εἰς τὸ ναυτικὸν διοργανώσις ἀνάλογος πρὸς τοὺς πόρους καὶ πρὸς τὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος.

Τόσον τὸ στρατεύμα ὅσον καὶ ὁ στόλος ἐκτέλεσαν τὰ καθήκοντά των, ὥστε τὸ ἔθνος χρεωστῇ εἰς ἀμφότερα ταῦτα εὐγνωμοσύνης δείγματα δι' ὅσους κατώρθωσαν ἀγῶνας ὑπὲρ τῶν ἐπαρχιῶν τῆς ἐπικρατείας, τὰς ὁποίας οἱ Τούρκοι ἐκ νέου κατεκυρίευσαν, ἔρμαιον ἐπιτυχόντες τὴν γενικὴν ἀμνηχανίαν.

Αἱ ἐπαρχίαι αὗται τὴν σήμερον σκεπάζονται ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ Σταυροῦ. Ἡ θεία πρόνοια καὶ ἡ φιλανθρωπία τῶν Συμμάχων Ἡγεμόνων δὲν θέλουν τὰς ἐγκαταλείψει βεβαίως νὰ περιπέσῃσι πάλιν εἰς τὰς προλαβούσας μακροχρονίους συμφορὰς των.

Ὁ καταστρωμένος λογαριασμὸς, τὸν ὅποιον ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ θέλει θέσει ὑπ' ὄψιν Σας, καὶ τοῦ ὁποίου ἡμεῖς Σᾶς δίδομεν ἐδῶ τὴν περίληψιν, θέλει σᾶς παραστήσει ἀποτελέσματα, ὥστε δι' αὐτὰ ταῦτα θέλετε ἐκ νέου εὐγνωμονεῖ πρὸς τοὺς Σεβαστοὺς εὐεργέτας τῆς Ἑλλάδος, καὶ πρὸς τοσούτους λαμπροὺς, καὶ γενναίους ἄνδρας εὐνουστάτους εἰς τὴν ὑπόθεσίν τῆς.

Περίληψις τοῦ Λογαριασμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ τῶν ἐξόδων τῆς Ἐπικρατείας μετὰ τὸν Ἰαννουάριον 1828, ἕως τὴν 30 Ἀπριλίου 1829.

Ἔσοδα	Γρόσια Τουρκικὰ
Εἰσοδήματα τῆς Ἐπικρατείας	8,539,969: 4
Κεφάλαια τῆς Ἐθνικ. Χρημ. Τραπ.	2,034,660: 3
Λεῖαι ἀδιακαθάριστοι	233,414: 2
Χρεωστούμενα εἰς διαφόρους παρὰ τῆς Ἐπικρατείας	455,845: 14
Κεφάλαια χορηγηθέντα παρ' ἐμοῦ	1,706,576: 11
Βοήθειαι Γαλλικαί	8,265,000:
Βοήθειαι Ῥωσικαί	4,383,200:

Γρόσια 25,618,664: 34

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡ. 49 ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εξόδα	Γρόσια Τουρκικά
Στρατός καὶ στόλος	18,647,214: 1
Καταστήματα διάφορα διὰ τὴν δη- μιον ὑψηρεσίαν	684,335: 22
Πλημναία δημοσίων ὑπουργῶν, καὶ διοί- κησις ἐσωτερικῇ	1,879,864: 17
Χρηματιστικῆς Τραπεζῆς	38,779: 28
Ὁρφανοτροφεῖον καὶ ἐξόδα τροφῆς καὶ ἐκπαίδευσίς τῶν ἐν αὐτῇ ὀρφανῶν	666,508: 21
Ἐλέη καὶ τροφή πτωχῶν κτλ. κτλ.	356,880:
Πρὸς ἀπάντησιν κατεπειγουσῶν χρειῶν εἰς ἵνας ἔχοντας λαμβάνειν παρὰ τῆς Ἐπικρατείας	281,771:
Χρεωστούμενα εἰς τὴν Ἐπικράτειαν παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν τῶν δημοσίων προσώπων	658,948: 3
Πληρωθέντα εἰς τὸν Λόρδον Κοχράνον	159,510:
Ἐξαφλησὶς τῶν ἀδιακαθαρίστων λειῶν, αἱ ὁποῖαι ἐπληρώθησαν εἰς τὸν Αὐστριακὸν Ἀντιναύαρχον Δάνδολον	115,831: 8
Μέλητα εἰς τὸ Ταμεῖον	1,787,022: 5
Χρημάτα, τὰ ὁποῖα ἀκόμη δὲν ἐμετρήθησαν	342,000
	2,129,022: 5
	Γρόσια 25,618,664: 34

Χρεωστῶμεν νὰ παρατηρήσωμεν ἐνταῦθα·

Α'. Ὅτι ἐκτὸς τῶν ὅσαι μέχρι τοῦδε παρελήφθησαν βοήθειαι χρηματικαὶ τοῦ Βασιλέως τῆς Γαλλίας, ἡ Α. Μεγαλειότης βούλεται νὰ δαψιλεύσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν 1 τοῦ Ἀπριλίου 1829 φράγκα 100,000 καθ' ἕκαστον μῆνα διὰ τὰς χρείας, καὶ τὸν ὀργανισμὸν τῶν Ἑλληνικῶν τακτικῶν στρατευμάτων ὅτι ἡ ἀπιστάλαθεῖσα Γαλλικὴ στρατιὰ μᾶς παρεχώρησεν ὡσαύτως ἰσχυροὺς καὶ ἄλλην πολεμικὴν ὕλην, τὰ ὁποῖα διατιμηθέντα, θέλουσιν πληρωθῆ ἀπὸ τὰ καθυστερήσαντα καὶ μὴ δοθέντα χρηματικὰ βοηθήματα· καὶ τέλος ὅτι ὁ Κύριος Βασιλεὺς Δεσπότης μᾶς ἀνήγγειλεν ἐσχάτως, ὅτι θέλει παραδώσει ἐντὸς ὀλίγου εἰς χρῆσιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως 500,000 φράγκα εἰς λογαριασμὸν παρομοίως τῶν μεϊνάντων χρηματικῶν βοηθημάτων.

Β'. Ὅτι κατὰ διαταγὴν τοῦ Μεγαλειοτάτου Αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας μᾶς ἐγχειρίσθησαν πρό τινων ἐσδομαδῶν συναλλαγματικαὶ ποσότητες ἐνὸς μιλλιουνίου ρούβλιων· αἱ συναλλαγματικαὶ αὗται ἐπέμψθησαν εἰς Νεάπολιν διὰ νὰ ἐξαργυρωθῶσιν ἐκεῖ· ὅθεν προσμένομεν εἰς ὀλίγας ἡμέρας τὸ ἀποτέλεσμά των.

Γ'. Ὅτι εἰς τὴν ποσότητα τῶν Γρ. 1,706,576: 11, τὰ ὁποῖα ἐμεταχειρίσθημεν εἰς τὴν οἰκοδομὴν καὶ ἐξόδα τοῦ Ὁρφανοτροφείου, καθὼς καὶ εἰς πολλὰ ἔτερα δημόσια ἔργα, διὰ τῶν ὁποίων ἐπρόμνηθῆν ἡ καθημερινὴ τροφή εἰς χιλιάδας ἀτόρων, ἐμπεριλαμβάνονται 900.000 περίπου γρόσιων, ἐμπιστευθεῖσαι εἰς ἡμᾶς ἀπὸ μεγαλοψύχους φιλέλληνας. Τὰ ὑπόλοιπα, δηλ. 800,000 περίπου γρόσια ὁμοῦ μετὰς 212,000, τὰς ὁποίας ἐπέμψαμεν πρὸ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφίξεώς μας εἰς βοήθειαν τοῦ στρατεύματος τῆς Δυτικῆς

Ἑλλάδος, εἶναι τὰ εἰς τὴν χρῆσιν μας τότε μεϊνάντα ὑστερινὰ λείψανα τῆς περιουσίας μας.

Θέλομεν δώσει λόγον περιστάτικώτερον εἰς τοὺς εὐεργέτας τῆς Ἑλλάδος φιλέλληνας περὶ τῆς χρήσεως τῶν χρημάτων, τὰ ὁποῖα εὐαρεστήθησαν νὰ μᾶς ἐμπιστευθῶσιν.

Βλέπετε τὴν κατάστασιν τῶν μικρῶν μας εἰσοδημάτων, καὶ ἡμπορεῖτε συγχρόνως νὰ ὑπολογισθῆτε τὸ ἀπείρον ἔργον, τὸ ὁποῖον ἔχετε νὰ ἐκτελέσετε, διὰ νὰ καταστήσετε τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον ἀρκετὸν εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἔθνους, καὶ εἰς ἀπάντησιν τῶν χρειῶν τοῦ τῶν κατεπεικτικωτέρων.

Ἡμεῖς πᾶσαν σπουδὴν κατεβάλομεν διὰ νὰ Σᾶς προσφέρωμεν πόρους· θέλουσιν Σᾶς γενῇ γνωστὰ ὅλα μας τὰ κινήματα παρὰ ταῖς Συμμάχοις Αὐλαῖς, ἀπεβλέποντα νὰ καταστήσωσι δυνατὴν τὴν διαπραγματεύσιν δανείου ἐξήκοντα μιλλιονίων φράγκων ὑπὸ τὴν βασιλικὴν τῶν προστασίαν.

Θέλετε ἀναγνώσει τὰς περὶ αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως ἀπενθυθείσας πρὸς ἡμᾶς διακοινώσεις, καὶ θέλετε συλλάβει ἐλπίδας τὰς αὐτὰς μετὰ τὰς ἡμετέρας.

Ἐπὶ πᾶσιν εὐχόμεθα, ἵνα εἰς τὰς παρούσας βαρείας καὶ δυσχερεῖς περιστάσεις βουλευθῆτε συμφώνως μετὰς τὰς προσδοκίας τῆς πατρίδος, καὶ τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, καὶ ὅλων τῶν πολιτισμένων ἐθνῶν. Συγκρίνοντες τὸ περασμένον μετὰ τὸ παρὸν, δὲν θέλετε δυσκολευθῆ εἰς τὸ νὰ λάβετε ὀρθὰ καὶ φρόνιμα μέτρα, διὰ τῶν ὁποίων νὰ δυνηθῆτε νὰ βάλετε τὸ ἔθνος εἰς θέσιν τὴν εὐαρμοστοτέραν πρὸς τὴν μέλλουσαν τύχην τὴν παρὰ τῆς ἀνωτάτω προνοίας ἀποταμιευομένην περὶ αὐτοῦ. Ἡμεῖς αὐτοὶ δὲν ἡμποροῦμεν νὰ συνεισφέρωμεν κατὰ τοῦτο ἑτέρως πῶς, εἰμὴ διὰ τῆς γενναιοψυχίας, τὴν ὁποῖαν μᾶς ἐμπνέει τὸ ἱερὸν τῆς ὑποθέσεώς μας, καὶ διὰ τῆς καθαρότητος καὶ μετριοτήτος τῶν ἀρχῶν, τὰς ὁποίας θέλομεν ἀκολουθήσει διὰ νὰ ὑποστηρίξωμεν τὴν ἱεράν μας αὐτὴν ὑπόθεσιν.

Διαπραγματεύσεις ἄρχισαν. Ἄν ἡμεῖς προσκληθῶμεν νὰ λάβωμεν μέρος εἰς αὐτὰς καταλλήλως μετὰ τὰ ἄρθρα τῆς ἐν Λονδίῳ Συνθήκης, εἰς Σᾶς ἀνήκει νὰ ἐφοδιάσετε τὴν Κυβέρνησιν μετὰ τὴν ἀναγκαιαν πληρεξουσιότητα.

Ἡμπορεῖτε ἤδη νὰ βουλευθῆτε περὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος, καθὼς πληρέστατα εἰδήμονες, διότι ἔχετε ὑπ' ὄψιν ἐπίσημα ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα δὲν Σᾶς ἀφίνουν καμμίαν ἀμφιβολίαν περὶ τοῦ τῆς εἰρηνοποιήσεως σχεδίου τοῦ παραδεχθέντος εἰς τὴν ἐν Λονδίῳ συνδιάλεξιν.

Καὶ πάλιν τὸ ἐπαναλέγομεν. Ἐν πρώτοις ἐρωτήσατε τὴν καρδίαν Σας· ἐπικαλεσθῆτε τὸ αἶσθημα τῶν καθηκόντων Σας, καὶ μὴ ἀμφισβάζετε ποτὲ περὶ τῆς δικαιοσύνης τῶν Συμμάχων Βασιλέων.

Δεύτερον χρεωστεῖτε νὰ θεωρήσετε σπουδαίως τὴν ἐσωτερικὴν διοίκησιν τῆς ἐπικρατείας, καὶ ἂν δώσετε τὴν ψῆφόν Σας εἰς τὴν γνώμην, τὴν ὁποίαν ἀνωτέρω περὶ αὐτοῦ τούτου Σᾶς ἀνήγγειλα, θέλετε κρίνει τότε ὅτι αὐτὴ δὲν θέλει εἶναι δυνατόν νὰ κανονισθῇ διὰ συνταγματικῶν καὶ μονίμων νόμων, εἰμὴ ὅταν ἡ τύχη τῆς Ἑλλάδος ἀποφασισθῇ ὀριστικῶς. Θέλετε ἴσως προαχθῇ εἰς τὸ νὰ ἐπικυρώ-

μετὰ μέχρη τῆς ἐπιτοχῆς ἐκείνης τὴν ἐξακολουθήσιν τοῦ ἐνεστώτος προσωρινοῦ συστήματος, τροπολογουμένου πλὴν, ὡς τὴν ἢ Κυβέρνησις, ἔχουσα περὶ αὐτὴν νέα Συμβούλια, νὰ ἡμπαύσῃ νὰ στερεώσῃ μὲν καὶ συγκροτήσῃ τὴν εὐταξίαν καὶ τὴν εὐσυχίαν εἰς τὸ ἐσωτερικόν, νὰ ἐπιχειρισθῇ δὲ ὠφελίμως τὴν ἀντιθέωρσιν τῶν συνταγματικῶν μας νόμων, καὶ νὰ λαβῇ τέλος πάντων ὅλα τ' ἄλλα μέτρα, ὅσα ἡ τιμὴ, ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ εὐδοκίᾳ πρὸς τὴν εὐστοχίαν ἰδιαίτερως συστήνουσιν εἰς τὴν προσεχὴν σας.

Εἰς τὴν αὐτὴν ὑπάγονται κατηγορίαν τὰ μέτρα τόσον τὰ περὶ τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς δημοσίου πίστεως, ὅσον καὶ περὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ χρέους, καὶ περὶ τῶν ἀποζημιώσεων, τὰς ὁποίας ἡ Κυβέρνησις χρεωστεῖ δικαίως νὰ προσφέρῃ εἰς τοὺς πολίτας τοὺς θυσιάσαντας τὴν περιουσίαν τῶν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, καὶ μὴν καὶ περὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ὁσων αἱ ἐν Ἀστροί, Ἐπιδαύρῳ, καὶ Τροιζίνι Συνελεύσεις ὑποσχέθησαν καὶ πρὸς αὐτοὺς τούτους τοὺς πολίτας καὶ πρὸς τοὺς ἀνδρείους ἐκείνους, ὅσοι ἔχουσιν τὸ αἷμα τῶν ὑπὲρ πατρίδος, καὶ ἐπὶ πᾶσι περὶ τῶν παρηγορημάτων καὶ βοηθειῶν, τὰς ὁποίας χρεωστεῖ ἡ Κυβέρνησις νὰ προμηθεύσῃ ἀφ' ἐνὸς μὲν μέρους εἰς τὰς πόλεις, ἐλευθέρῃ ἤδη ἐρείψει ἀκείμενας, ἀφ' ἐτέρου δὲ εἰς τὴν τόσον ἀξιωματικὴν, ὅσον δυστυχὴ τὰξιν τῶν γεωργῶν.

Διὰ νὰ λύσωμεν μὲ πραγματικὴν ὠφέλειαν ὅλα ταῦτα τὰ ζητήματα, καὶ ὅσα μετ' αὐτῶν εἶναι συνδεδεμένα, χρειάζεται καιρὸς, ἡ διὰ νὰ ἐκφρασθῶμεν μὲ ἄλλας λέξεις, εἶναι χρεῖα ἐξωτερικῶν πληρηφοριῶν, αἱ ὁποῖαι μᾶς λείπουσιν, εἶναι δὲ χρεῖα καὶ πληρηφοριῶν ἐσωτερικῶν, τὰς ὁποίας θέλομεν προσπαθήσει νὰ συλλέξωμεν με ἀκρίδειαν.

Ἀποφασίζοντες ὅμως ἀπὸ τὴν σημερινὴν τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς βάσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ἡ Κυβέρνησις συμφωνῶς μετὰ τῶν Συμβουλίων τῆς θέλει χρεωστεῖ νὰ ἐνασχολῇται περὶ ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν τῶν μεγάλων ζητημάτων, καὶ τῶν ἀπ' αὐτὰ ἐξαρτωμένων οὐσιωδῶν συμφερόντων, τότε θέτετε ἐκτελέσει τὸ ἥμισυ τοῦ ἔργου σας. Αὐτὸ δὲ θέλει συντελεσθῇ καὶ ἀποπερατωθῇ, ὅταν συνέλθετε πάλιν διὰ νὰ γνωρίσετε τὰς ἐργασίας τῆς Κυβερνήσεως, καὶ διὰ νὰ βουλευθῇτε ὀριστικῶς περὶ τῶν νομοσχεδίων, τὰ ὁποῖα αὐτὴ θέλει θέσει ὑπὸ ὄψιν σας.

Ἄν παραδέχεσθε τοῦτο τὸ σχέδιον, ἡ Κυβέρνησις κατὰ τὰς βάσεις, τὰς ὁποίας θέτετε ἀποφασίσει, θέλει ἀπεκριθῇ πρὸς τὰς Εὐρωπαϊκὰς Δυνάμεις, ὅσας θέλει πρόκεισθαι λόγος περὶ συμβιβασμῶν ἀναφερομένων πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐν Λοιδινῷ Συνθήκης.

Ἄλλ' εἰς τὰς συμβιβάσεις αὐτάς δὲν θέλει ὑποχρεοῦσθαι τὸ ἔθνος, εἰμὴ ὅταν Σεῖς ἠθέλετε τὰς ἐπικυρώσει.

Τὰ αὐτὰ λέγομεν καὶ περὶ τῶν συνταγματικῶν νόμων· αὐτοὶ μετὰ σκέψιν ὥριμον καὶ συζήτησιν θέλουν συνταχθῇ καθ' ὡς ἠθέλατε θέσει ἀρχάς· καὶ εἰς Σας ἀπόκειται ὡσαύτως τὸ νὰ περιβάλετε τοὺς νόμους αὐτοὺς μὲ τὴν ἐπικύρωσιν σας.

Θέτετε ψηφίσει τέλος πάντων τὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς διασχηματισμούς, κατὰ τοὺς ὁποίους ὅλα τ' ἄλλα συμφέροντα θέλει δεήσει νὰ κατισθῶσιν, ἕως τὴν νέαν συγκάλεισιν τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Ἐν τούτῳ πρὸς τῆς διαλύσεως ταύτης τῆς Συνελεύσεως, θέτετε, ὅταν ἀμιλλώμενοι, προθυμοποιηθῇ νὰ γενῇτε τὰ ὄργανα, διὰ τῶν ὁποίων τὸ ἔθνος θέλει ἀναπέμψῃ μὲν τὰς ὁξολογίας του εἰς τὴν διέπουσαν τὰς τύχας τῶν λαῶν ὑπερτάτην πρόνοιαν, καταστήσει δὲ πασιδῆλους τὰς προφορὰς τῆς εὐγνωμοσύνης του πρὸς τοὺς Συμμάχους. Μονάρχας, σεβαστοὺς αὐτοῦ εὐεργέτας, πρὸς τοὺς Ναυάρχους αὐτῶν, πρὸς τὴν διαποντίως ἀπισταλθεῖσαν Στρατίαν, πρὸς τὸν κλεινὸν ἀρχηγόν της, καὶ πρὸς τοὺς φιλέλληνας, διὰ πολλῶν μὲν καὶ συνεχῶν συμπαθείας ἔργων, διὰ μεγάλων δὲ ἀγώνων, ἀποδείξαντας τὴν αὐτῶν εὐνίαν πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

Παῤῥησία καὶ εἰλικρινὴς τὴν ἔκθεσιν τῶν ἀνωτέρω παραστήσας, ἐπλήρωσα, Κύριοι, τὰ πρὸς τὸ ἔθνος χρέη μου.

Ἐμπιστευθεὶς παρ' αὐτοῦ τῆς πρωτίστης ἀρχῆς τὸ ἀξίωμα, νομίζω εὐδαιμονίαν μου τὸ νὰ θυσιάσω ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ ὑπόλοιπον τῶν ἡμερῶν μου, καὶ μάλιστα, ἂν ἤθελα προσκληθῇ, ὡς τὸ ὑπερεπιθυμῶ, νὰ ὑπηρετήσω ἀκόμη τὴν πατρίδα, ὡς ἀπλούστατος πολίτης. Διὰ τοῦ τοιοῦτου ἤθελ' ἀποδείξει ἐναργέστερον πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ὅσα συναισθάνομαι διὰ τ' ἀλλεπάλληλα τῆς ἐμπιστοσύνης τεκμήρια, τὰ ὁποῖα εὐαρεστήθησαν νὰ με δάσωσιν.

Ἐν Ἀργεῖ, τὴν 11 Ἰουλίου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ἀρ. 7,068. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Διακηρύττει.

Ὁρύζια ἐθνικὰ καλῆς ποιότητος τοῦ Ῥαχιτίου καὶ Δαμιατίου πωλοῦνται ἐνταῦθα εἰς τὴν ἀποθήκην κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον, καὶ εἰς τὰς ἀκολουθούσους τιμὰς.

Κόκκινον πρὸς παράδες 55 τὴν ὁκάνει ζερπίλια.

Ἄσπρον ὀρύζιον, ὅστις ἀγοράσῃ ἀπὸ 20 ζερπίλια καὶ ἐπέκεινα, πρὸς παράδες 40 τὴν ὁκάν, ὅστις δὲ ἀπὸ 5 ἕως 19 ζερπίλια, πρὸς 45 παράδες τὴν ὁκάν.

Ἐλεύθερα, εἰάν τὰ ἐξάξῃ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, ἀφ' οὗ παραλάβῃ τὸ πρᾶγμα ἀπὸ τὴν ἀποθήκην, ἀπὸ μὲν δασμὸν καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν, ἀπὸ δὲ τελώνιον ἐνταῦθα μόνον.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 5 Ἰουλίου 1829.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.

Ι. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ.